

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษาด้านวัฒนธรรมดนตรีของภาคใต้ โดยการเก็บข้อมูลจากเอกสารและการสัมภาษณ์ศิลปินดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัด กระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา พัทลุง ภูเก็ต สตูล สงขลา สุราษฎร์ธานี ตรัง และระนอง

จากการศึกษาพบว่าดนตรีที่มีชื่อเสียงของภาคใต้ได้แก่ หนึ่งตะลุง โนรา ลิเกป่า โพน กา หลอ เพลงบอก เพลงมอลัย เพลงเรือ เพลงนา เพลงคำตัด รองเง็ง ดิเกีย โต้ะคริม และซีละ และจากการสัมภาษณ์พบว่าดนตรีและการแสดงดังกล่าวสามารถแบ่งได้ตามเชื้อชาติของศิลปิน ซึ่งมีทั้งศิลปินที่นับถือศาสนาพุทธ และศิลปินที่นับถือศาสนาอิสลาม ดนตรีและการแสดงประเภทที่อยู่ในกลุ่มสังคมชาวพุทธได้แก่ การแสดงที่กล่าวมาทั้งหมดยกเว้น รองเง็ง ดิเกีย โต้ะคริม และซีละ

ผลการวิจัยพบว่าพิธีกรรมและความเชื่อที่เกี่ยวกับดนตรีภาคใต้ยังคงมีการถ่ายทอดกันไปจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ลักษณะของดนตรีภาคใต้มีการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมไทย-พุทธกับวัฒนธรรมไทย-มุสลิม ซึ่งศิลปินจะทำหน้าที่เป็นทั้งผู้อนุรักษ์และบริหารจัดการ สืบสานวัฒนธรรมดนตรีและแม้ว่าการถ่ายทอดความรู้ยังคงมีอยู่ต่อเนื่อง แต่ก็พบว่าดนตรีและการแสดงบางประเภทของชาวไทย-พุทธ เช่น เพลงสวดมอลัย และของชาวไทยมุสลิม เช่น เพลงดิเกีย กำลังอยู่ในขั้นที่เสี่ยงต่อการสูญหายไปเพราะอนุชนรุ่นหลังขาดความสนใจในการเรียนรู้ในวัฒนธรรมการดนตรีดังกล่าว

Abstract

This research project focused on the unique characteristics of the musical culture in the Southern region of Thailand. The field research was conducted by interviewing prominent musicians from each of the following provinces: Chumphon, Krabi, Nakhon Si Thammarat, Phangnga, Phatthalung, Phuket, Satun, Songkhla, Surat Thani and Trang.

It was found that there are various musical genres in the South. They are known as Nang Talung, Norah, Likey Pa, Pone, Kalow, Phleng Bok, Phleng Malai, Phleng Reo, Phleng Na, Phleng Kum Tak, Rong Ngeang, Dikia, Toh Kreum and Sila.

In addition, the research found that there are two distinctive music and dance cultures as reflected by the two socio-religious groups that inhabit this region. There are populations of both Buddhists and Muslim in Southern Thailand.

The music and dances of the Buddhist social group are called Nang Talung, Norah, Likey Pa, Pone, Kalow and Toh Kroem. Their folk songs are named as Phleng Bok, Phleng Malai, Phleng Reo, Phleng Na, Phleng Kum Tak.

Whereas the music and dances of the Muslim population are known as Rong Ngeang, Dikia and Sila.

The research findings showed that the beliefs and rites conveyed in the music of this region are subject both to intergenerational musical transmission as well as across the Buddhist and Muslim traditions.

Furthermore, the leading musicians play a key role where they function both as a curator and a manager for the continuation of their musical culture. It was discovered that in most locations, the traditional musical roots remain just as deep and strong today as in the past.

However, it was found that some of the Muslim music such as the Dikia and Sila as well as the Thai Buddhist folk song Phleng Malai are at risk for extinction due to the younger generations lack of interest.